Som tidligere meddelt her i Bladet afholdt D. K.s Fællesstyrelse og D. K.s Københavns Kreds en lille Festlighed for den skandinaviske Familieretskommission d. 8. Dec. paa »*Langelinies Pavillon*«.

Foruden Komiteens Medlemmer var Folketingets og Landstingets Formand, henholdsvis Hr. *Pedersen-Nyskov* og Hr. *Anders Thomsen* samt den svenske Minister, Günther, Gehejmekonferenzraad Goos, *Professor Munch-Petersen, ORS. Munch-Petersen* og Landstingsmand Jørgen Bertelsen tilstede, medens Folketingsmand Direktør *Jensen-Sønderup*, som i sin Tid stod vort Arbejde for Familieretten meget nær, og flere andre ikke havde set sig i Stand til at efterkomme Indbydelsen. —

Ethvert Medlem af D. K. kunde deltage i denne Fest, og blandt de der var til Stede skal vi nævne: Borgerrepræsentanterne *Julie Arenholt* og *Karen Hessel*, — *Eline Hansen, ORS. Henny Magnussen*, Formand for Dansk Sygeplejeraad *Henni Tscherning, cand. polit. Meta Hansen*, de to Forstanderinder for »Samfundet og Hjemmet for Vanføre« *Thora Fiedler* og *Johanne Petersen* og desuden næsten alle Medlemmer af Forretningsudvalget i D. K.s Fællesstyrelse og af Styrelsen for D. K.s Københavns-Kreds. I alt var der ca. 50 Deltagere til Stede.

Astrid Stampe-Feddersen, Fællesstyrelsens Formand, bød Velkommen, Gyrithe Lemche talte for det nordiske Samarbejde, og Astrid Rickmann om Kvinders Krav til den nye Familieret. Disse Taler bringer vi i næste Nr.

Hr. Sorenskriver Paulsen, Formand for den norske Afdeling af den skandinaviske Familieretskommission, udtalte sin Glæde over at være til Stede ved denne Fest og pointerede stærkt, at Kvinders Arbejde i Kommissionen ligefrem havde været uundværligt og efter hans Mening vilde blive af allerstørste Betydning for den Afgørelse, der bliver truffen. Vanskelighederne ved dette Arbejde var overordentlig store, og det var vel næppe sikkert, at alle Kvinder vilde føle sig absolut enige med Kommissionen, naar engang dens Betænkning foreligger angaaende de vigtige Spørgsmaal, den nu forhandler.

En Lejlighed som denne til at træffe interesserede Kvinder var altid en stor Opmuntring for Kommissionen og han vilde derfor paa egne og Landsmænds Vegne udtale en Tak til Dansk Kvindesamfund for Indbydelsen.

Thora Knudsen talte kvikt og muntert for Mændene: Man maa haabe, at svenske Mænd inden ret længe hæver deres Kvinder op til samme politiske Myndighed, som norske og danske Kvinder nu besidder, og man maa i lige høj Grad haabe, at norske Mænd vil gøre deres til at Kvinde-Vælgerne i Norge snart maa faa deres kvindelige Repræsentanter i Stortinget.

Til de danske Mænd i Kommissionen rettede Taleren en Tak for det trofaste Arbejde for Kvindesagen, som man var ganske sikker paa, at de havde udført og i Fremtiden vilde udføre paa dette for Kvinder saa vigtige Omraade.

Emilia Bromé, Medlem af den svenske Afdeling udtalte sin Glæde over, under sit Ophold her i København saa at sige daglig at have set Tegn paa, at et skandinavisk Samarbejde spirer og udvikler sig paa mange Omraader. At navnlig Kvinder har Følelse for Samarbejdets Værdi, synes Taleren, har vist sig ved mange Lejligheder, og det var for hende en meget værdifuld Ting, at de internationale Kvindesammenslutninger havde holdt sammen selv under Krigens stærke og oprivende Tryk. Taleren vilde takke Dansk Kvindesamfund for dets Arbejde ned gennem Aarene paa Familierettens Omraade, D. K.s Forslag i 1908 om gift Kvindes formueretslige Stilling havde været drøftet overordentlig meget af Kommissionen, og alle de deri optagne Punkter været Genstand for den nøjeste Overvejelser. Det forholdt sig jo rigtigt, som det var sagt her i Aften, at Arbejdet i en saadan Kommission ikke er saa let, og det var derfor Talerens Haab at ogsaa Kvinder, naar i sin Tid Resultatet foreligger, vil mindes dette og derefter dømme de tre Kvinders Lod og Andel i Kommissionens Arbejde. — Det var tillige Talerens Haab, at naar engang Arbejdet skulde frem i de respektive Rigsdage, at der da i disse maatte sidde Kvinder og hun haabede at svenske Lovgivere vilde erindre den Henstilling til dem, som var gjort her i Aften i Anledning af Indførelse af Kvinders politiske Valgret i Sverige. Hun ønskede at tilføje, at selv uden Kvinder i Kommissionen vilde Kvindesagen dog have haft sine varme Fortalere blandt de mandlige Medlemmer, og det havde glædet hende overordentlig at slaa dette fast ved flere Lejligheder.

Til Slut talte Justitieraad (Højesteretsassessor) *Westring*, Formand for den svenske Afdeling: Man maa erkende, at Forholdene har forandret sig paa mange Punkter! Tidligere var det altid Manden, der udbragte en Skaal for Kvinden; her i Aften var det en Kvinde, der havde talt for Mændene!

Uden iøvrigt at komme ind paa Spørgsmaalet om Indførelse af Kvinders Valgret i Sverige, vilde Taleren sige, at de, som ikke deltog i Lovgivningsarbejdet ofte oversaa de med dette Arbejde forbundne Vanskeligheder. — Livet gaar jo sin Gang, og det er ikke Mennesket der styrer; det, Mennesker kan gøre, og tilvisse ogsaa bør gøre, er jo at søge at ind-